

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (трети състав)

6 септември 2012 година(*)

„Митнически кодекс на Общността — Регламент (ЕИО) № 2913/92 — Член 204, параграф 1, буква а) — Режим на активно усъвършенстване — Система с отложено плащане — Възникване на митническо задължение — Неизпълнение на задължението за представяне на документ за погасяване на митническия режим в предвидения срок“

По дело C-262/10

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 267 ДФЕС от Bundesfinanzhof (Германия) с акт от 30 март 2010 г., постъпил в Съда на 27 май 2010 г., в рамките на производство по дело

Döhler Neuenkirchen GmbH

срещу

Hauptzollamt Oldenburg,

СЪДЪТ (трети състав),

състоящ се от: г-н К. Lenaerts, председател на състав, г-н J. Malenovský, г-жа R. Silva de Lapuerta, г-н G. Arestis (докладчик) и г-н D. Šváby, съдии,

генерален адвокат: г-н N. Jääskinen,

секретар: г-н В. Fülöp, администратор, впоследствие г-жа А. Impellizzeri, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 13 април 2011 г.,

предвид определението за възобновяване на устната фаза на производството от 25 октомври 2011 г. и изложеното в съдебното заседание от 1 декември 2011 г.,

като има предвид становищата, представени:

- за Döhler Neuenkirchen GmbH, от Н. Bleier, Rechtsanwalt,
- за Hauptzollamt Oldenburg, от г-жа А. Gessler, Oberregierungsrätin,
- за чешкото правителство, от г-н М. Smolek и г-н V. Štencel, в качеството на представители,
- за Европейската комисия, от г-жа L. Bouyon и г-н В.-R. Killmann, в качеството на представители,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 8 март 2012 г.,

постанови настоящото

Решение

1 Преюдициалното запитване се отнася до тълкуването на член 204, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митнически кодекс на Общността (ОВ L 302, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 5, стр. 58), изменен с Регламент (ЕО) № 648/2005 на Европейския парламент и на Съвета от 13 април 2005 година (ОВ L 117, стр. 13; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 17, стр. 220, наричан по-нататък „Митническият кодекс“).

2 Запитването е отправено в рамките на спор между Döhler Neuenkirchen GmbH (наричано по-нататък „Döhler“) и Hauptzollamt Oldenburg (наричано по-нататък „Hauptzollamt“) относно претендирано спрямо Döhler вносно митническо задължение, поради непредставянето в митническата служба по надзора в предвидения за това срок на справка за приключване за поставени под режим на активно усъвършенстване стоки под формата на система с отложено плащане.

Правна уредба

Митническият кодекс

3 Режимът на активно усъвършенстване под формата на система с отложено плащане е определен в член 114, параграф 1, буква а) от Митническият кодекс. Този режим разрешава да бъдат осъществени една или повече операции на митническата територия на Европейския съюз по усъвършенстването на необщностни стоки, предназначени да бъдат реекспортирани от тази територия като компенсаторни продукти, без да се облагат с вносни сборове и без да подлежат на мерките на търговската политика. Съгласно параграф 2, букви в) и г) от същия член компенсаторни продукти са всички продукти, получени в резултат на операциите по усъвършенстване на стоките, и по-специално по преработката на стоките.

4 Текстът на член 89, параграф 1 от Митническият кодекс гласи:

„Митнически икономически режим с отложено плащане се приключва, когато стоките, поставени под този режим, или получените компенсаторни или обработени продукти, получат ново допустимо митническо направление“.

5 Член 118, параграфи 1 и 2 от Митническият кодекс предвижда:

„1. Митническите органи определят срок, в който компенсаторните продукти трябва да бъдат изнесени или реекспортирани или да получат друго митническо направление.
[...]

2. Срокът започва да тече от датата, на която необщностните стоки са поставени под режим [на] активно усъвършенстване. Митническите органи могат да продължават този срок след писмено мотивирано искане от титуляр[я] на разрешението.

С цел опростяване на режима може да бъде взето решение сроковете, които започват да текат през определен календарен месец или тримесечие, да изтичат на последния ден на последващ календарен месец или съответно тримесечие“.

6 Дял VII от Митническия кодекс, озаглавен „Митническо задължение“, съдържа в глава 2 разпоредби относно възникването на митническо задължение. По-специално тази глава съдържа членове 201—205, определящи обстоятелствата, при които възниква митническото задължение.

7 Член 204, параграфи 1 и 2 от Митническия кодекс определя:

„1. Вносно митническо задължение възниква в случаи, различни от [отклонение от митнически надзор на стоки, подлежащи на облагане с вносни сборове], при:

а) неизпълнение на някое от задълженията, произтичащи по отношение на стоки, подлежащи на облагане с вносни сборове при временното складиране или ползването на митническия режим, под който те са поставени; или

[...]

освен когато се установи, че нередностите нямат реално въздействие върху правилното функциониране на временното складиране или съответния митнически режим.

2. Митническото задължение възниква в момента, в който престава да се изпълнява задължението, чието неизпълнение поражда митническо задължение, [...].“

Регламентът за прилагане

8 На 2 юли 1993 г. Европейската комисия приема Регламент (ЕИО) № 2454/93 за определяне на разпоредби за прилагане на Регламент (ЕИО) № 2913/92 (ОВ L 253, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 7, стр. 3), изменен с Регламент (ЕО) № 214/2007 на Комисията от 28 февруари 2007 година (ОВ L 62, стр. 6, наричан по-нататък „Регламентът за прилагане“).

9 Член 496, буква м) от Регламента за прилагане определя „срока за погасяване“ като „времето, за което стоки или продукти трябва да получат ново митническо направление“.

10 Член 521 от същия регламент за прилагане предвижда:

„1. Най-късно към датата на изтичане на срока за погасяване, независимо дали е приложено натрупване съобразно член 118, параграф 2, втора алинея от [Митническия] [к]одекс[...]:

– при прилагане на митнически режим на активно усъвършенстване [система с отложено плащане] [...], погасената сметка се изпраща до митническата служба по надзора в срок до 30 дни,

[...]

При наложителност поради извънредни обстоятелства митническите органи удължават срока, дори и вече да е изтекъл.

2. Сметката или заявлението съдържат следните данни, освен когато митническата служба по надзора не определи и други:

а) справка за данните на разрешителното;

[...]

д) данни за митническата декларация, въвеждаща вносите стоки под митническия режим;

е) вида и количеството на компенсаторните или усъвършенствани продукти или стоки в непроменено състояние и митническият режим, под който са поставени, както и данни за съответстващите декларации, други митнически документи или други документи, свързани с погасяване на митническото задължение и сроковете за това;

[...]

и) размера на вносни митни сборове за изплащане, или за обратно изплащане или възстановяване, и когато се налага, компенсаторните лихви за изплащане. Когато сумата се отнася до прилагане на член 546, това се посочва изрично;

[...]

3. Митническата служба по надзора оформя документа за погасяване на митническото задължение“.

11 Член 546, първа и втора алинея от Регламента за прилагане предвижда:

„С изключение на действащите забранителни или ограничителни мерки, [решението на митническите органи да се допусне използването на митническия режим,] посочва дали компенсаторните продукти или стоки в непроменено състояние могат да се внасят в Общността без митническа декларация. В такъв случай те се приемат за внесени, когато при изтичане на срока за погасяване на митнически режим не са заведени под такъв.

За целите на член 218, параграф 1, първа алинея от [Митническия] [к]одекс[...] декларацията за внос се приема за подадена и приета, а вносите са разрешени, при представяне на документ за погасяване на митническия режим“.

12 Член 859 от Регламента за прилагане, поместен в посветената на митническото задължение част IV, и по-точно в дял II от тази част, озаглавен „Възникване на митническото задължение“, предвижда:

„Следните пропуски не оказват значително влияние върху правилното функциониране на временното складиране или върху съответния митнически режим [по] смисъла на член 204, параграф 1 от [Митническия] [к]одекс[...], при условие че:

- не представляват опит за незаконно изваждане на стоките от митнически контрол,
- не предполагат явна небрежност от страна на заинтересованите лице, и
- всички формалности, необходими за регулиране на положението на стоките, се извършат впоследствие:

[...]

9. В рамките на митнически режим на активно усъвършенстване или на усъвършенстване под митнически контрол, просрочване на допустимия краен срок за представяне на погасителен документ, но когато крайния[т] срок може да е удължен при условие на своевременно заявление за продължаването му;

[...]⁴.

13 Съгласно член 860 от Регламента за прилагане „[м]итническите служби приемат, че съгласно член 204, параграф 1 от [Митническия] [к]одекс[...] е възникнало митническото задължение, освен ако лицето, което би било митнически задължено, докаже, че са изпълнени условията, посочени в член 859⁴.

Спорът в главното производство и преюдициалният въпрос

14 През първото тримесечие на 2006 г. Döhler внася концентрат от плодов сок, който в съответствие с издаденото му разрешение е преработен в рамките на режим на активно усъвършенстване под формата на система с отложено плащане. Съгласно разрешението срокът за приключване на режима изтича през четвъртия пореден тримесечен период след поставянето на необщностните стоки под този режим, а именно на 31 март 2007 г. От материалите по делото е видно също, че разрешението е давало възможност на Döhler да внесе в Общността стоки в непроменено състояние или компенсаторни продукти без митническа декларация.

15 Макар документът за погасяване на митническия режим да е трябвало да се представи в срок от 30 дни след приключването на митническия режим, в случая в главното производство — най-късно до 30 април 2007 г., Döhler пропуска да направи това и игнорира уведомлението на Hauptzollamt, изискващо представянето на документа до 20 юни 2007 г.

16 Поради липса на справка за приключване на 4 юли 2007 г. Hauptzollamt начислява вносни сборове върху всички вносни стоки, за които срокът за приключване е изтекъл на 31 март 2007 г., за пълната им стойност, а именно 1 403 188,49 EUR.

17 На 10 юли 2007 г. Döhler най-накрая представя справка за приключване на разглежданите в главното производство стоки, сочеща размер на дължимите вносни сборове от 217 338,39 EUR, който съответства на по-малко количество вносни стоки от

това, което Hauptzollamt определя като неизнесени стоки в определения срок, а именно преди 31 март 2007 г.

18 Döhler оспорва разликата между установения от Hauptzollamt размер на вносните сборове и размера, който произтича от неговата справка за приключване, като след отхвърлянето на възражението му подава жалба до Finanzgericht Hamburg (Финансов съд на Хамбург) с искане за освобождаване от митните сборове, които не счита за дължими.

19 Finanzgericht Hamburg отхвърля жалбата, с която е сезиран, приемайки че като е превишило определения срок за подаване на справката за приключване, Döhler не е изпълнило задълженията си, което е довело до възникване на митническо задължение в съответствие с член 204, параграф 1, буква а) от Митническия кодекс. Юрисдикцията приема също, че несвоевременното представяне на справката за приключване не може да бъде считано за неизпълнение на задължение, което е без реално въздействие върху правилното функциониране на митническия режим по смисъла на член 204, параграф 1, *in fine* от Митническия кодекс съгласно мерките за прилагане в член 859, точка 9 от Регламента за прилагане.

20 В това отношение юрисдикцията счита, от една страна, че срокът за представяне на справката за приключване не е можел да бъде удължен дори при своевременно подаване на заявлението за продължаването му, тъй като не са били налице извънредни обстоятелства, обосноваващи подобно удължаване, а от друга страна, Döhler е допуснало явна небрежност, тъй като в качеството си на опитен икономически оператор при осъществяване на режима на активно усъвършенстване дружеството е било наясно със задължението да представи справки за приключване до определени дати, още повече че Hauptzollamt е привлякло вниманието му върху това изискване.

21 Тогава Döhler подава ревизионна жалба до Bundesfinanzhof (Федерален финансов съд), като оспорва произнасянето на Finanzgericht Hamburg, твърдейки че митническият режим е приключил на 31 март 2007 и че всяко неизпълнение на задължение след тази дата, като например представяне на справката за приключване след определения срок, не може да повлияе върху режима, нито, а *fortiori*, да доведе до възникване на митническо задължение.

22 След като разглежда предложеното от Döhler тълкуване на Митническия кодекс, запитващата юрисдикция обсъжда въпроса за възникването на митническо задължение при обстоятелства като тези в дадения случай. Тя обръща внимание освен това на опасността от двойно възникване на дадено митническо задължение за частта от стоките, които не са реекспортирани — веднъж при изтичането на срока за митническо приключване и втори път при изтичането на срока за представяне на справката за приключване.

23 При тези обстоятелства, считайки че за разрешаването на спора, с който е сезиран, е необходимо тълкуване на Митническия кодекс, Bundesfinanzhof решава да спре производството и да постави на Съда следния преюдициален въпрос:

„Следва ли член 204, параграф 1, буква а) от [Митническия кодекс] да се тълкува в смисъл, че се отнася и до неизпълнението на задължения, които следва да се изпълнят едва след приключване на съответния използван митнически режим, така че в

хипотезата, при която в сроковете, определени в рамките на режима за активно усъвършенстване под формата на система с отложено плащане, е реекспортирана част от внесените стоки, нарушението на задължението справка за приключване да се представи на митническата служба по надзора в 30-дневен срок от изтичането на срока за приключване, води до възникване на митническо задължение за цялото количество на включените в тази справка внесени стоки, доколкото не са налице условията, предвидени в член 859, точка 9 от [Регламента за прилагане]?”.

Производство пред Съда

Възобновяване на устната фаза на производството

24 С решение от 1 март 2011 г. Съдът възлага настоящото дело на седми състав и призовава страните да се явят в съдебно заседание, което се провежда на 13 април 2011 г. Освен това той решава делото да се разгледа без представяне на заключение.

25 На 22 септември 2011 г. седми състав решава да върне делото на Съда по реда на член 44, параграф 4 от Процедурния правилник на Съда с оглед на преразпределянето му на състав, състоящ се от по-голям брой съдии. Впоследствие Съдът решава да разпредели делото на трети състав, който да се произнесе след изслушване на заключение от генералния адвокат.

26 С определение от 25 октомври 2011 г., съгласно член 61 от Процедурния правилник, Съдът разпорежда възобновяване на устната фаза на производството и призоваването на страните за ново съдебно заседание, насрочено за 1 декември 2011 г.

27 Генералният адвокат представя своето заключение в съдебното заседание от 8 март 2012 г., с което приключва устната фаза на производството.

По искането за възобновяване на устната фаза на производството след представяне на заключението

28 С писмо от 9 март 2012 г. Döhler претендира право на писмен отговор на заключението на генералния адвокат или възобновяване на устната фаза на производството. В подкрепа на своето искане Döhler посочва несъгласието си със становището на генералния адвокат и твърди, че заключението е представено извън устната фаза на производството, която била приключила на 1 декември 2011 г.

29 Най-напред следва да се посочи, че Статутът на Съда на Европейския съюз и неговият Процедурен правилник не предвиждат възможност страните да представят становища в отговор на заключението на генералния адвокат (Определение от 4 февруари 2000 г. по дело Emesa Sugar, C-17/98, Recueil, стр. I-665, точка 2).

30 Що се отнася до възобновяването на устната фаза на производството, следва да се припомни, че Съдът може — служебно или по предложение на генералния адвокат, както и по искане на страните — да разпорежи възобновяване на устната фаза на производството съгласно член 61 от своя процедурен правилник, ако счита, че делото не е достатъчно изяснено или трябва да се реши въз основа на довод, който страните не са разисквали (вж. Решение от 3 март 2009 г. по дело Комисия/Австрия, C-205/06, Сборник, стр. I-1301, точка 13).

31 В дадения случай, след като Съдът смята, че делото е достатъчно изяснено, за да може да се произнесе по него, и че не трябва да се реши въз основа на довод, който страните не са разисквали, не следва да се уважава молбата за възобновяване на устната фаза на производството.

32 По отношение на довода на Döhler, съгласно който заключението било представено извън устната фаза, следва да се напомни, че член 59 от Процедурния правилник предвижда, от една страна, генералният адвокат да представи устно своето мотивирано заключение преди приключване на устната фаза на производството, и от друга страна, председателят на Съда да обяви тази фаза на производството за приключена след представянето на заключението. В случая се установява, че устната фаза на производството е приключила след представянето от генералния адвокат на неговото заключение в съдебното заседание от 8 март 2012 г. Следователно трябва да се приеме, че обстоятелствата на представянето на заключението по настоящото дело по никакъв начин не нарушават приложимите по отношение на Съда правила.

33 Следователно Съдът, след като изслуша генералния адвокат, счита, че следва да отхвърли искането на жалбоподателя в главното производство, с което той цели да се допусне да представи допълнително писмено становище или да се възобнови устната фаза на производството.

По преюдициалния въпрос

34 Със своя въпрос запитващата юрисдикция иска по същество да установи дали член 204, параграф 1, буква а) от Митническият кодекс следва да се тълкува в смисъл, че нарушението на задължението справка за приключване да се представи на митническата служба по надзора в 30-дневен срок от изтичането на срока за приключване, предвидено в член 521, параграф 1, първа алинея, първо тире от Регламента за прилагане, води до възникване на митническо задължение за цялото количество внесени стоки, включително за реекспортираните извън територията на Европейския съюз, ако се счете, че условията по член 859, точка 9 от Регламента за прилагане не са изпълнени.

35 Съгласно член 204, параграф 1, буква а) от Митническият кодекс вносното митническо задължение възниква при неизпълнение на някое от задълженията, произтичащи по отношение на стоки, подлежащи на облагане с вносни сборове от ползването на митническия режим, под който те са поставени, освен когато се установи, че нередностите нямат реално въздействие върху правилното функциониране на този режим. Трябва да се подчертае, както това прави генералният адвокат в точка 49 от своето заключение, че всеки случай, който не се обхваща от подобно изключение, попада в приложното поле на член 204 от Митническият кодекс.

36 Döhler твърди, че в главното производство режимът на активно усъвършенстване е бил приключен съгласно член 89, параграф 1 от Митническият кодекс с реекспортирането на стоките по предвидения начин и в предвидените срокове и затова действието на този режим не може с обратна сила да бъде отменено от митническо задължение, възникнало поради непредставяне в срок на справка за приключване. По този начин според Döhler нарушаването на задължението за представяне на справка за приключване, предвидено в член 521, параграф 1, първа алинея, първо тире от Регламента за прилагане, не можело да доведе до възникване на митническо

задължение, когато това задължение настъпва след приключването на съответния митнически режим.

37 Това виждане не може да бъде възприето.

38 В действителност никоя от разпоредбите на Митническия кодекс и на неговия регламент за прилагане, в приложимите в периода на настъпване на обстоятелствата техни редакции, не допускат да се приеме, във връзка с последвалото дадено нарушение възникване на митническо задължение съгласно член 204 от Митническия кодекс, че може да се прави разлика между задължение, което се осъществява преди или след приключването на съответния митнически режим, или даже между дадено, прието за „главно“ задължение, и друго, „вторично“ задължение.

39 Освен това в член 204, параграф 1 от Митническия кодекс се посочва, че митническото задължение възниква от „неизпълнение на някое от задълженията, произтичащи [...] [от] ползването на митническия режим“, с което се имат предвид всички задължения, които произтичат от съответния митнически режим. Нещо повече, следва да се подчертае, че член 859, точка 9 от Регламента за прилагане изрично предвижда, че просрочването на допустимия краен срок за представяне на погасителния документ не е сред нарушенията, които пораждаат митническо задължение, стига да са изпълнени някои предвидени в този член условия.

40 Следва да се припомни, че режимът на активно усъвършенстване под формата на система с отложено плащане представлява изключителна мярка, предназначена да улесни развитието на някои икономически дейности. Този режим предполага наличието на необщностни стоки на митническата територия на Съюза, което крие опасността тези стоки да бъдат пуснати в икономическо обращение в държавите членки, без да се извърши митническото им оформяне (вж. Решение от 15 юли 2010 г. по дело DSV Road, C-234/09, Сборник, стр. I-7333, точка 31).

41 Тъй като този режим носи очевиден риск за правилното прилагане на митническото законодателство на Съюза и за събирането на предвидените в него митни сборове, лицата, които се ползват от него, са длъжни да спазват строго задълженията, които произтичат от този режим. По същия начин следва да се прави стриктно тълкуване на последиците за тези лица в случай на неспазване на техните задължения (вж. Решение от 14 януари 2010 г. по дело Terex Equipment и др., C-430/08 и 431/08, Сборник, стр. I-321, точка 42).

42 Така, както генералният адвокат подчертава в точка 50 от своето заключение, с приключването на режима на активно усъвършенстване, въз основа на свързаната с него справка се определя окончателното положение на внесените стоки в отклонение от общия режим. Поради това справката представлява основен документ в осъществяването на режима на активно усъвършенстване под формата на система с отложено плащане, видно и от подробните данни, които тя трябва да съдържа съгласно член 521, параграф 2 от Регламента за прилагане, а задължението за представяне на тази справка до 30 дни от изтичане на срока за митническо приключване, съгласно член 521, параграф 1, първа алинея, първо тире от Регламента за прилагане, има особено значение за осъществяването на митническия надзор в рамките на този митнически режим.

43 Следователно възникването на дадено митническо задължение няма характер на санкция при обстоятелства като тези в главното производство, а трябва да се разглежда като последица от това, че не са изпълнени необходимите условия за получаване на предимството, произтичащо от прилагането на режима на активно усъвършенстване под формата на система с отложено плащане. Всъщност този режим предполага предоставянето на едно условно предимство, което не може да се предостави, ако не са спазени свързаните с него условия, а това води до неприложимост на отложеното плащане и следователно обосновава налагането на митните сборове.

44 Освен това Съдът е приел, че член 859 от Регламента за прилагане въвежда правомерно режим, който по изчерпателен начин урежда нарушенията по смисъла на член 204, параграф 1, буква а) от Митническият кодекс, които „нямат реално въздействие върху правилното функциониране на временното складиране или съответния митнически режим“ (Решение от 11 ноември 1999 г. по дело *Söhl & Söhlke*, C-48/98, Recueil, стр. I-7877, точка 43). Запитващата юрисдикция обаче е формулирала своя преюдициален въпрос в главното производство въз основа на хипотезата, при която посочените в споменатия член 859 условия не са изпълнени.

45 Поради това трябва да се приеме, че нарушението на задължение, свързано с действието на режима на активно усъвършенстване под формата на система с отложено плащане, което следва да се изпълни след приключването на този митнически режим — в случая задължението за представяне на справка за приключване в указания в член 521, параграф 1, първа алинея, първо тире от Регламента за прилагане срок от 30 дни, — поражда за всички внесени стоки митническо задължение в изпълнение на член 204, параграф 1, буква а) от Митническият кодекс, ако указаните в член 859, точка 9 от Регламента за прилагане условия не са изпълнени.

46 Що се отнася до риска, на който обръщат внимание запитващата юрисдикция и *Döhler*, от възникване на двойно митническо задължение за стоките в главното производство, които не са реекспортирани, то следва да се напомни, че Митническият съюз не допуска двойното облагане на една и съща стока (Решение на Съда от 20 септември 1988 г. по дело *Kiwall*, 252/87, Recueil, стр. 4753, точка 11).

47 Следователно запитващата юрисдикция трябва да се увери, че митническите органи не въвеждат второ митническо задължение за стоките, за които вече е възникнало митническо задължение въз основа на по-ранен правопораждащ факт.

48 С оглед на гореизложеното на поставения въпрос следва да се отговори, че член 204, параграф 1, буква а) от Митническият кодекс следва да се тълкува в смисъл, че нарушението на задължението справка за приключване да се представи на митническата служба по надзора в 30-дневен срок от изтичането на срока за приключване, предвидено в член 521, параграф 1, първа алинея, първо тире от Регламента за прилагане, води до възникване на митническо задължение за цялото количество внесени стоки, включително за реекспортираните извън територията на Европейския съюз, ако се счете, че условията по член 859, точка 9 от Регламента за прилагане не са изпълнени.

По съдебните разноски

49 С оглед на обстоятелството, че за страните в главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (трети състав) реши:

Член 204, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митнически кодекс на Общността, изменен с Регламент (ЕО) № 648/2005 на Европейския парламент и на Съвета от 13 април 2005 година, трябва да се тълкува в смисъл, че нарушението на задължението справка за приключване да се представи на митническата служба по надзора в 30-дневен срок от изтичането на срока за приключване, предвидено в член 521, параграф 1, първа алинея, първо тире от Регламент (ЕИО) № 2454/93 на Комисията от 2 юли 1993 година за определяне на разпоредби за прилагане на Регламент (ЕИО) № 2913/92, изменен с Регламент (ЕО) № 214/2007 на Комисията от 28 февруари 2007 година, води до възникване на митническо задължение за цялото количество внесени стоки, включително за реекспортираните извън територията на Европейския съюз, ако се счете, че условията по член 859, точка 9 от посочения Регламент № 2454/93 не са изпълнени.

Подписи

* Език на производството: немски.